

Rakke gümnaasium juubeldas

Läinud laupäeval kogunesid Rakke gümnaasiumi vast remonditud hoone avarasse saali sajad kooli lõpetanud vilistlased.

Kooli sünniaastaks loetakse 1787. a, mil Rakkes algas lastele tarkuse jagamine, millest nüüdseks on möödunud juba 225 aastat. Aukartust äratav iga, millest viimased 52 aastat on kool tegutsenud keskharidust jagava õppeasutusena – algselt keskkooli ja tänapäeval gümnaasiumina.

Esimesi koju naasnuid võis koolimajas kohata juba enne ametlikku algust ehk pärast kella kolme. Iga saabunut peeti meeles voldiku ja kooli pastapliiatsiga, ühtlasi tuli registreerumisel täita ka ankeet. Neljast viieni veetsid paljud vilistlased oma aega neile ette nähtud klassiruumides – kõik lennud oma klassijuhataja juures. See tekitas ehk segadustki, sest nii sattusid ühte ruumi väga erineval ajal lõpetanud inimesed. Ühtlasi on siin mõtlemisainest edaspidiseks – ehk oleks mõistlikum ühte ruumi paigutada enam-vähem samal ajal lõpetanud. Küll suudavad klassijuhatajad ringi peale teha ja oma hoolealused üles leida.

Kella viiest seitsmeni leidis kooli avaras aulast aset põhjalikult ette valmistatud koosolek-kontsert, mida ilmetasid etteasted, kõned jmt, kuid erilist huvi tekitas abiturientide osalusel valminud ajalooline ülevaade sellest, kuidas õppetöö ammu möödunud aegadel käis. Eriti soojad aplausid kõlasid endiste õpetajate ja koolijuhtide meenutamisel.

Enne mitteametliku osa ja tantsu algust oli võimalik külastada kooli õpilaskodu, Rakke muuseumi, koolimaja ruume, õpilastööde näitust, improviseeritud fotonäitust jne. Väga hea idee oli eri ajal lõpetanute pildistamine, mille

TAIRO LUTTER

Vilistlane ja praegune õpetaja Olav Mäe.

tulemusi sai juba samal õhtul näha.

Ja mis kõige olulisem – kohtumised vanade sõpradega. Neid ei olnud kokku tulnud mitte ainult mandri-Eestist, vaid ka Saare-, Hiiu- ja koguni Muhumaalt, rääkimata Soomest ning mõnest teisestki riigist, kuhu saatus aja jooksul on paisanud. Juttudel ei tahtnud kuidagi lõppu tulla, pigem jäi mõni tore vestlus poolvägisi pooleli, et kohutada veel teise, kolmanda, kümnenda jne sõbra või tuttavaga.

Eriline heameel oli näha neid, keda viimati aastakümneid tagasi kohatud, kes aga sedapuhku kohale tulid. Loomulikult olid oodatud kohtumised endiste ja praeguste õpetajatega, kellega seovad ühised mälestused. Nii juhtuski, et ametlikult välja kuulutatud lõpu asemel – kella kolme ajal pühapäeva varahommikul – lahkusid viimased külalised mõnevõrra hiljem ja sugugi mitte alati vabatahtlikult. Külalaps jätkus peoõhtu paljudes kodudes varaste hommikutundideni välja.

Suur tänu kõigile, kes selle õhtu ettevalmistamisel ja läbiviimisel kõvasti vaeva nägid. Kohtume taas viie aasta pärast. (VT)